

"PER PRIMERA VEGADA S'HA OBTINGUT UNA VICTORIA REAL SOBRE ITALIA I ALEMANYA", DIUEN A LONDRES

ROMA
BERLIN

La importància del
CONFLICTE ESPANYOL
pel als dos eixos en pugna

PARIS
LONDRES

Tracta Anglaterra de provocar una escissió entre l'acció combinada de Roma i Berlín i la de Franco?

Londres, 6.—Impressió de l'enviat especial de l'Agència Fabra.—Aquest matí, als passadissos de Westminster, se sentien manifestacions optimistes sobre la situació internacional. En els rotlles conservadors la satisfacció era general. Els elogis tribuats a Eden i als alts funcionaris i diplomàtics britànics, eren absoluts i es posava de relleu que «per primer cop s'havia obtingut una victòria real sobre Itàlia i Alemanya».

L'optimisme —no compartit pels cercles d'esquerra— semblava referir-se a la situació dels rebels espanyols. És evident que en les últimes quaranta-vuit hores Anglaterra ha amenagat, suplicat i exigit, certs canvis d'actitud i res no ho demostra tant com el to emprat en els seus comentaris pel locutor de «Radio Club Português» al servei dels facciosos espanyols. Anglaterra —la política permanent de la qual ha estat al·lò que ella en diu «isolar» el conflicte espanyol— s'ha dirigit aquesta vegada directament als rebels espanyols. Potser hagin intervingut en tot això agregats comercials i s'hagi parlat de certs aspectes de la situació de Bilbao, com per exemple, la represa d'activitats de la «Orocena». Però allò que amb més delit han desitjat els diplomàtics britànics ha estat, millorant aquesta jugada diplomàtica, posar en evidència els desigis purament exteriors a Espanya d'italians i alemanys i poder dirigir-se directament a Roma i Berlín com a Estats que han emprat una acció a Espanya al marge dels desigis dels facciosos. Es tracta, en una paraula, de provocar una escissió entre l'acció combinada de Roma i Berlín i la de Franco, i com que aquest, pel que es veu, no sap què fer amb les innombrables complicacions que li surten a cada pas entre la població civil i els «voluntaris», està disposat a accedir als desigis d'Anglaterra d'estudiar-ne la retirada, potser amb l'esperança de poder desfer-se de les complicacions en què l'han posat els «tècnics» i «diplomàtics» feixistes que estan al seu servei.

Per altra banda, a Londres s'ha comentat amb força amplitud aquesta «volte-face» d'Alemanya que ara ha descobert un nou sistema de control: posar observadors a tots els principals ports espanyols. Alemanya afirma que el control naval, amb patrulles, és molt costós i que no serveix de res. «Prepara Alemanya la seva retirada «decorosa» de la Mediterrània? ¿O desitja evitar la concentració de vaixells anglesos en aigües espanyoles, amb la consegüent debilitació de les posicions italianes? Sembla ésser que Itàlia tem aquesta «eventualitat»: la d'un «bloqueig tècnic» per part d'Anglaterra. I potser la proposició alemanya té per finalitat evitar aquesta ensopegada als italians.

Com es pot veure pel comentari anterior, la confusió a Londres és extraordinària i ningú no sap encara el que passarà en la reunió del Comitè plenari. Les vint-i-set nacions membres es trobaran davant d'interessos diplomàtics tan considerables, que un cop més el conflicte espanyol demostrarà la importància que representa per als dos eixos Roma-Berlín i París-Londres.

Léon Blum anirà a Washington i s'entrevistarà amb el President Roosevelt

Nova York, 6.—Als cercles diplomàtics es dona ja com a concertat el viatge del vice-president del Govern de França, Léon Blum, per tal d'entrevistar-se amb el President Roosevelt a Washington.

També es dona per segur que aquestes entrevistes que ve sostenint el President Roosevelt amb els caps de Govern dels països d'Europa amics dels Estats Units d'Amèrica, tenen per objecte reforçar les relacions diplomàtiques i ensenyar plans sobre la situació d'Europa.

París, 6.—Encara que han estat desmentits els objectius del projectat viatge de Léon Blum als Estats Units d'Amèrica, als cercles diplomàtics es dona aquest viatge com a segur. Blum anirà a Washington a entrevistar-se amb el President Roosevelt, i la finalitat del viatge serà idèntica al que acaba d'efectuar el «primier» Van Zeeand. Reforçar les relacions franco-americanes i vetllar per la tranquil·litat dels països d'Europa.

Si hem de creure les referències que als cercles diplomàtics es donen de les entrevistes Van Zeeand-Roosevelt, sembla que aquestes han anat encaminades a afrontar la situació dels països amics dels Estats Units, davant l'amenaça feixista.

Companys rep l'adhesió dels congressistes d'E. R. de Catalunya a Tortosa

L'Honorable President de Catalunya ha romàs tot el matí a la Residència treballant amb els seus secretaris en qüestions que seran tractades en la reunió del Consell d'aquesta tarda.

El senyor Companys, a migdia, s'ha traslladat als departaments oficials, on ha rebut diversos visitants, entre ells els següents: tinent coronel Benítez, tinent coronel Arrando; Junta de Defensa Passiva; Alfred Just Gimeno, delegat del Govern a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre; Mascarell; major Emil Mascort; Adolf Cabús Clua, delegat especial dels Serveis Socials a Catalunya.

També l'han visitat el director general de Crèdit i Tresoreria, Lluís Mestre, al qual acompanyaven Ramon Sanahuja, secretari general de la Federació d'Esquerra Republicana de Tarragona, i Francesc Adell, redactor en cap del diari «Llibertat», comissionats pel Primer Congrés d'Esquerra Republicana de Catalunya de les comarques tarragonines, per a transmetre al President Companys una fervorosa salutació en virtut de l'acord que es prengué en l'esmentat acte, celebrat a Tortosa.

Ferran de los Ríos ha visitat Irujo i Hernández
València, 6.—Aquest matí l'ambaixador d'Espanya a Washington, Ferran de los Ríos, ha visitat als ministres Irujo i Hernández.

La responsabilitat d'Anglaterra

Anglaterra —més ben dit, els conservadors anglesos— frena. França, que fins ara havia anat a remolc del Foreign Office, pren la iniciativa i impulsa cap a accions immediates. El Quai d'Orsay vol que les propostes i les afirmacions diplomàtiques es traduïxin en fets. En canvi la Gran Bretanya fins fa poc havia marcat el ritme, ara vol frenar.

El discurs d'Eden, contestant les interpellacions d'Atlee, Lloyd George, Archibald Sinclair i el conservador Sandys, és ben significatiu, en aquest sentit. Mentre afirma que pràcticament a la Mediterrània no hi ha cap control, assegura que la frontera portuguesa no pot ésser motiu d'inquietud. Mentre deixa entendre que cal sotmetre les divergències que separen les potències feixistes de les potències democràtiques a una reunió del ple del Comitè de no intervenció, no s'atreveix a fixar data per a aquesta reunió de les vint-i-sis potències que signaren el Pacte.

El que hem repetit —i que no ens cansarem de repetir— ha estat confirmat pels diputats anglesos de l'oposició: que Alemanya i Itàlia intenten guanyar temps, volen aprofitar-se dels dies que es perden en dubtes, en entrevistes privades i en negociacions de passadís per acumular al territori de Franco tots els elements que hi manquen.

Anglaterra, amb la seva passivitat, amb les vacil·lacions i les gestions que porten a terme els seus ambaixadors, a espalles de les altres potències, només fa que fer-se responsable del que pugui esdevenir-se.

Quin serà el resultat de la reunió del ple del Comitè, que no es sap encara quan es celebrarà? És difícil de preveure-ho. Si es podia vèncer la feblesa i els dubtes del Govern anglès, gairebé és segur que d'aquesta reunió sortiria l'acta de defunció del sistema de no intervenció.

Però, tanmateix, seria suposar potser amb excés d'optimisme, si esperàvem una ràpida rectificació d'Eden i dels seus col·legues conservadors. Si aquesta rectificació no ve, caldrà fer-los responsables de bona part del que pugui passar.

I haurien de pensar que les ganes de reproduir les «gestes» de Guernica i Almeria no han pas desaparegut dels avions de Franco i dels mariners de Hitler.

Presidit per Companys se reuneix avui el Consell de la Generalitat

Tractarà especialment dels assumptes que motivaren el viatge dels consellers a València

En aparèixer aquesta edició es fan els preparatius, al Palau de la Generalitat, per a començar la reunió del Consell, que ha estat convocada per a les sis.

Es proposen assistir-hi tots els consellers, puix que durant les últimes hores han anat coincidint a la nostra ciutat els membres del Govern que es trobaven fora de Barcelona. Aquest matí ha arribat el conseller de Justícia, Dr. Bosc i Gimpera, i així mateix ahir, vespre arribà: d'Economia, senyor Gomora; que es trobaven a València. El de Cultura, senyor Pi i Sunyer, es espera a temps just per a participar en la reunió.

El Consell, que serà presidit per l'Honorable senyor Lluís Companys, tractarà especialment dels assumptes que determinaren el viatge a València de la Comissió de la Generalitat per tal de tractar amb els membres del Govern de la República de qüestions que afecten ambdós primers organismes del país.

S'HAN OCUPAT DIVERSES POSICIONS ESTRATÈGIQUES AL FRONT D'ARAGO

Comunicat del matí del cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya:

«A diversos sectors del front s'han realitzat cops de mà i s'han ocupat diverses posicions estratègiques i castigat durament les forces enemigues. Per la nostra banda no hem hagut de lamentar baixes.»

Es detingut un tinent coronel falsificat

Anit cridà l'atenció de la policia un individu relativament jove, el qual portava l'uniforme de tinent coronel de l'Exèrcit Popular Regular.

Els agents de l'autoritat, sospitant que per l'edat de l'esmentat subjecte era un xic difícil que tingués aquesta graduació, procediren a detenir-lo, i descobriren que ni tan sols era soldat.

En vista d'això, el tinent coronel de adoublés, que s'anomena Joaquim Grassa Arnau, passà a les profunditats d'un dels calabossos de la Prefectura de Policia.

«Miss Earhardt: Hem vist els senyals. Ens adreçem cap aquí», comunica l'«Itasca»

Washington, 6.—Es tenen esperances de poder salvar l'avioneta Amelia Earhardt, car un missatge captat pel guardacostes «Itasca» ha pogut ésser identificat com a més per ella.

El missatge en qüestió ha estat comunicat al «cargue» britànic «Moorby», el qual es troba a 90 milles del punt de sortida del missatge. L'esmentat vaixell es dirigeix a tota màquina al lloc on segurament es troba l'avioneta.

LA POSSIBILITAT QUE HAGI POGUT ATERRAR
Los Angeles, 6.—L'estació de ràdio de Honolulu ha captat, a les dues de la tarda d'ahir (hora de Greenwich) tres ratlles llargues sobre una longitud d'ona que sembla ésser la de l'emissora d'Amelia Earhardt.

Es té l'esperança que l'emissora avioneta es troba a terra sense haver sofert cap ferida.

El conseller tècnic d'Amelia Earhardt, Paul Mentz, ha manifestat, en efecte, que l'estació de la Panamerican Air Ways, de Hawaii, transmeté instruccions per ràdio a Amelia Earhardt dient-li que emetés tres ratlles llargues de l'alfabètic Morse al se trobava a terra, i han estat captats aquests senyals poc després d'haver-se radiotelegrafiat aquella indicació.

S'ANUNCIA OFICIALMENT QUE S'HAN PERCEBUT SENYALS
San Francisco, 6.—(Urgent).—Els guardacostes anuncien oficialment que el balandre americà «Itasca» ha percebut senyals procedents de l'avioneta Amelia Earhardt a 281 milles al nord de l'illa Howland.

FINIS QUE ES FARA DE DIA...
San Francisco, 6.—El balandre «Itasca» i el dragamine «Swan» han arribat a la zona on s'espera trobar Amelia Earhardt. El navili britànic «Trump Moody», que es troba a 100 milles d'aquesta zona, participà igualment en aquestes recerques, però degut al fet que es feia de nit quan començaven les invest-

Amelia Earhardt.

gacions, no s'espera obtenir resultats fins que es faci de dia.

ES A L'ILLA PHOENIX?
Toquelo, 6.—El vaixell «Kamoi», amb un complement d'avions i hidroavions ha rebut instruccions de participar en les recerques per tal de trobar Amelia Earhardt.

Hi ha diversos vaixells japonesos que es dirigeixen cap a Howland per tal de participar en aquestes treballs.

Hom preveu que l'avioneta es troba a les illes Phoenix.

COETS VOLANTS!
San Francisco, 6.—Els guardacostes anuncien oficialment que el comandant de l'«Itasca» va percebre en alta mar diversos coets volants. Fou emfet el despatx següent, emprant amb freqüència la TSF: «Miss Earhardt, velem els senyals; ens dirigim cap aquí.»

ELECCIONS DE DIPUTATS A MEXIC

El Front Popular ha obtingut un triomf esclatant

Méxic, 6 (urgent). — A aquestes hores solament poden donar-se detalls generals de les eleccions de diputats que se celebraran a Méxic. Els resultats parcials coneguts pot afirmar-se que el Front Popular (Confederació de Treballadors Mexicans i Partit Nacional Revolucionari) han aconseguit la quasi totalitat dels llocs. Segons càlcul dels elements ben informats, el nombre de dipu-

deració de Treballadors Mexicans i Partit Nacional Revolucionari) han aconseguit la quasi totalitat dels llocs. Segons càlcul dels elements ben informats, el nombre de dipu-

tats independents no excedirà d'una dotzena. La Confederació de Treballadors Mexicans, que constitueix l'ala esquerra del Front Popular, no ha obtingut el resultat que esperava. Se-

gons càlculs oficials no arribarà a obtenir el 40 per cent de llocs que desitjava per tal d'obtenir la futura Cambra en el sentit d'un socialisme avançat. Hom espera, amb tot, que el grup tindrà uns quaranta llocs.

Els resultats definitius de la votació no seran coneguts fins després de l'esclat. Efectuat per comissions especials, els treballs de les quals començaran el propiament dijous.

La vinent setmana començarà el racionament de les patates, oli i arròs

La Conselleria Regidoria de Provisions de l'Ajuntament de Barcelona, per tal que la vinent setmana ja es pugui procedir a l'aplicació del racionament a les patates, l'oli i l'arròs, recomana als particulars o per mitjà dels porters de qualsevol familiar, acudir a la Delegació Municipal del respectiu districte amb el Carnet Familiar que

els fou lliurat al seu dia, per tal de recollir els fuls de tiquets que els corresponguin. Per la d'evitar aglomeracions caldrà que durant la present setmana ho facin escaionadament, de la manera següent: Dimecres: els que estiguin domiciliats en carrers el nom dels quals comencin en A, B i C. Dijous: en D a la L. Divendres: en M a la Q.

Dissabte: de la R, a la Z. La setmana vinent, els endarrerits. Qualsevol reclamació, relativa al nombre de racions consignades al carnet, caldrà fer-la a l'Institut Municipal d'Estadística (Via Laietana, número 16), ja que la Delegació del districte corresponent, només es limitarà a lliurar els tiquets, tenint en compte les racions que figurin inscrites al carnet familiar.

DIVERSOS

Per haver-los trobat diverses armes, per a l'ús de les quals no tenien llicència, han estat detinguts i lliurats al Tribunal especial Maties Lladó Expósito, domiciliat al carrer Nou de la Rambla, i Vicenç Devessa Huguet, veí de Martorell.

Dos desconeguts llugaren l'automòbil al taxista Josep Simon Ferraz, i es feren portar a l'Arc del Triomf, on pistola en mà, li robaren 81 pessetes que era l'import de la recuperació del dia.

Igual li correu a Pau Casanellas, que conduïa la camioneta 3216 B, per la Plaça de la República. Aquesta vegada, però, els malfactors s'emportaren la camioneta.

Reclamant pel Jutjat especial ha estat detingut com a suposat participant en els passats fets de malig. Baptista Leiva Trivell.

Acusat d'ésser defasecte al règim ha estat lliurat al Tribunal d'Urgència Dolors Llivi Balaz.

També han estat detinguts i posats a disposició de l'autoritat judicial, acusats de delictes de robatori, Miquel Copons Falcó i Francesca Campaña Carbonet.

Els dispenses d'una pensió del carrer de Cortes venien descobrint que des de fa algun temps els desapareixien els diners i les joies, sense que poguessin aclarir de quina manera ocorria això.

Denunciat el fet a la policia, aquesta ha detingut Sebastià Ginebra, el qual, amb una clau doble, entrava a les habitacions dels seus companys de pensió i requirava llurs efectes.

Ha estat nomenat jutge especial per a entendre en els robatoris d'automòbils, que després apareixen convertits en taxis, el jutge del Jutjat número 15, senyor Jiménez Huertas.

Per ordre de la superioritat, han estat detinguts, a l'estació de França, Leandro Cocabado i Antoni García López, que procedien del camp fascista, del qual s'havien evadit.

A conseqüència d'un accident automobilístic ocorregut a Tarragona, han resultat ferits un guàrdia nacional republicà, un guàrdia d'assalt i el també guàrdia d'assalt Ramon Franco, el qual sofreix la fractura de la clavícula.

Les tropes soviètiques han evacuat les illes Amur.

El primer en marcar per dues vegades ha estat l'Espanya, per mitjà d'Alvarez.

Després ha marcat per dues vegades l'equip català per mitjà de Vantolà i Escaló. Abans d'arribar al repòs i sempre enmig de l'entusiasme del públic, ha empatat l'equip mexicà i ha tornat a marcar, l'Espanya.

El segon temps, el «Barcelona» s'ha lliurat a l'atac amb gran impetuositat i els seus davanters ben coordinats amb la línia mitjana mot el perill davant la porta mexicana.

Un free-kick de castig tirat per el mexicà ha valgut l'empat a 2.

El matx ha prosseguit amb un entusiasme enorme per part dels dos

Es descobert un complot per a assassinar Dimitrov

Moscú, 6. — Zakowsky, cap dels serveis secrets a Leningrad, ha informat el Comissari de Defensa Nacional, que un bulgar anomenat Paulov, ex-membre del partit camperol revolucionari bulgar i que des de fa algun temps era autoritzat per la policia política bulgara i la Gestapo alemanya, havia organitzat, amb la complicitat d'altres revolucionaris bulgars, un complot contra Dimitrov, secretari general de la Internacional Comunista.

L'objecte del complot era menar Dimitrov a Leningrad amb el pretext de pronunciar una conferència davant un grup de refugiats bulgars. Després d'aquesta conferència, hauria estat lliurat a un espai privat, on hauria estat assassinat.

Paulov ha revelat en el curs de les seves confessions els serveis coneguts d'una potència estrangera que s'havia compromès a facilitar a la persona que hauria assassinat Dimitrov el passaport i tots els viatges necessaris per a fer possible la seva fugida a l'estranger.

Els gitanos del món tindran un rei

A la recerca d'un país on establir-se amb caràcter definitiu

Varsòvia, 6. — Trenta «senadors», representants dels gitanos de tot el món, procediren, en el capvespre d'aquí a l'Estat de l'Armada polonesa, a l'elecció del seu rei. Una corona de cuir, un ceptre i un mantell d'ermí foren les investitures del nou sobirà.

Els gitanos, que afirmen ésser els descendents directes dels faraons egipcis, han declarat que els gitanos tindran, per primera vegada després dels faraons, un sobirà únic. Fins ara cada país tenia el seu rei propi. Una vegada els «senadors» posats d'acord sobre l'elecció del nou rei, aquest serà objecte de la benedicció per part de la clerecia ortodoxa, que és la religió que segueixen la majoria dels gitanos representats al Congrés.

El candidat a Rei dels Gitanos és János Kunk, originari de Polònia. El seu programa és basa, sobretot, en la recerca d'un territori on els gitanos puguin establir-se d'una manera definitiva.

El «Barcelona» ha desfet l'empat i ha aconseguit després un cinquè gol per mitjà de Tacha i Escaló, i quan el triomf català semblava ja assegurat, ha sobrevingut una reacció formidable de l'Espanya que ha fet aixecar el públic dels seus seients. Quan faltava poc per a acabar, l'Espanya ha marcat el quart gol, per mitjà de Cárdenas, que ha fet un esplèndid partit.

Els darrers cinc minuts han estat epics. Els de l'Espanya s'han lliurat sobre la meta catalana, però aquesta, protegida per una gran actuació dels seus energics defensors, s'ha mantingut ferma. En l'últim instant, admet un atac barcelonista ha tornat a fer perill la meta mexicana, que s'ha salvat gràcies a una magnífica paradoxa del seu porter.

En abandonar el terreny de joc, els jugadors catalans han estat objecte d'una ovació delirant per part del públic i dels mitjans de comunicació. L'afectuosament ha estat una demostració de l'afecte i fraternitat entre els pobles espanyol i mexicà.

Després ve un llarg període de pau per als pacífistes, perquè tot Europa s'encén en guerres. La Revolució francesa, l'Imperi... I després, molt més tard, a les acaballes del segle passat —el XIX—, hi ha l'intent, ben difícil de qualificar de ginec, del Tsar, de reunir un Tribunal a La Haya. I després de la guerra, la creació d'aquest Tribunal per segona vegada. I la Societat de les Nacions. I la primera, la segona Conferència del Desarmament: Briand, Stresemann, Litvinov, Arthur Henderson...

Arà, de nou, un intent...

El primer quart del segle XVII, l'Abat de Saint Pierre proposà en el seu llibre «Projectes per a fer la pau perpètua a Europa», la creació d'una Confederació de 19 Estats, regida per un Congrés instal·lat a Utrecht. Tot sobirà adherit a la Confederació, si en violava els decrets o ordres i acudia a les armes contra algun membre de la Confederació, seria tractat per aquesta com a enemic públic.

Després ve un llarg període de pau per als pacífistes, perquè tot Europa s'encén en guerres. La Revolució francesa, l'Imperi... I després, molt més tard, a les acaballes del segle passat —el XIX—, hi ha l'intent, ben difícil de qualificar de ginec, del Tsar, de reunir un Tribunal a La Haya. I després de la guerra, la creació d'aquest Tribunal per segona vegada. I la Societat de les Nacions. I la primera, la segona Conferència del Desarmament: Briand, Stresemann, Litvinov, Arthur Henderson...

Arà, de nou, un intent...

Alvarez del Vayo, a l'estranger

Aquest matí ha sortit de Barcelona en automòbil, en direcció a França, el comissari general de Guerra i representant d'Espanya a la Societat de Nacions, Juli Alvarez del Vayo. Sembla que Alvarez del Vayo es traslladarà a Ginebra.

Important donatiu de queviures d'una entitat anglesa

Assistència Social de l'Ajuntament de Barcelona s'ha vist afavorida amb un altre important donatiu de llegats, fet per l'entitat benèfica «The General Relief Fund Per Distressed Women and Children in Spain», una associació anglesa que presta la seva col·laboració desinteressada a la tasca de l'Ajuntament de Barcelona per a l'Assistència de les persones necessitades.

HAN DE PRESENTAR-SE

Per tal de facilitar la rapidesa i bona marxa en les operacions de reclutament, els milicians de la llei del 1932 que han d'incorporar-se a la Caixa de Reclutament núm. 28, vindran junts els de cada poble, acompanyats d'un comissionat de l'Ajuntament i seran allotjats, destinats a Ccs i reconeguts per ordre alfabètic de pobles, dintre de cada partit judicial el dia assenyalat per a cada un.

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

«Tinc molt bona impressió de la guerra, especialment en l'aspecte internacional», diu Ortega i Gasset

Aquest matí els periodistes que fan informació al Palau de Justicia han tingut ocasió de parlar amb el fiscal de la República, que es troba actualment a Barcelona, el qual els ha manifestat que la seva vinguda a aquesta havia tingut per motiu canviar impressions sobre assumptes de la fiscalia.

Quina impressió teniu de la guerra?—li ha preguntat un dels reporters. —Molt bona —ha contestat el senyor Ortega i Gasset—, especialment en el que fa referència al terreny internacional. No cal dir que tinc també absoluta confiança en la victòria final.

Vaga de tramviaires a Kobe

Toquio, 6. — Comuniquen de Kobe a l'agència Domei que 1.500 empleats dels tramvies s'han declarat aquest matí en vaga per tal de protestar de l'acomodament de cinc companys que havien decidit fer vaga de braços caiguts.

Exigien que siguin readmesos. Solament una tercera part dels tramvies ha pogut sortir a prestar servei.

REFUGIATS DE SANTANDER ARRIBEN A BORDEUS

Bordeus, 6. — El «Moltos» arriba ahir de Santander amb 1.747 refugiats.

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

Al front d'Aragó ha estat conquistada una important posició estratègica

Aquest matí el general Pozas ha rebut, entre altres visites, les d'una comissió de la Defensa Passiva, la dels tinentes coronels La i Alvarez Samper, de la Guàrdia Nacional Republicana, i la del tinent coronel Bulxó.

L'ajudant del general Pozas ha manifestat als informadors que les notícies que fins aquests moments es tenen del front acusen una actuació intensa de l'aviació enemiga i que malgrat això les nostres forces han atacat amb furia i han pogut conquerir una important posició estratègica.

Els periodistes han parlat després amb el comissari general de l'Exèrcit de l'Est, senyor Virgilio Llanos, el qual ha manifestat que estava extraordinàriament satisfet de l'acte celebrat ahir passada al Gran Price, en el qual —ha dit— es demostrà que hi ha un gran esperit de guerra, però sense ésser canalitzat. Es aquesta —ha afegit— una missió del Comissariat de Guerra, la qual procurarem endagar degudament.

Es concedeix gran importància a l'entrevista Corbin-Eden

Londres, 6. — El senyor Corbin, ambaixador de França a Londres, s'ha entrevistat aquest matí amb el senyor Eden per tal de tractar de la qüestió del control i de la sort que ha de ésser al no intervenció. Ais corbis ben informats es concedeix gran importància a aquesta entrevista, però es detalla d'aquesta no són encara coneguts.

En els medis ben informats, per altra part, no s'ha pogut obtenir cap confirmació de les informacions publicades per certs diaris segons els quals durant la entrevista celebrada ahir a Berlín entre Neville Henderson i Von Neurath, el primer havia anunciat que Anglaterra estava disposada a reconèixer el dret de bel·ligerància a ambdues parts contendents en la guerra espanyola, sempre que existís un compromís formal de procedir a la retirada dels voluntaris estrangers.

L'enemic concentra efectius al sector de Vivel

Barbaste, 6. — D'uns dies ençà es ve observant gran moviment de forces al terreny fascista, comprès entre Tursel i Vivel del Rio. Sobre tot en aquesta última població sembla que els rebels han concentrat moltes tropes, la majoria integrades per mercenaris marroquins.

Des de les nostres posicions i rapapets es pot observar l'entrada constant de camions que van al dit poble.

Per altra banda l'aviació fascista realitza diàriament vols de reconeixement sobre les posicions lleials.

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

El comissari polític

ESPORTS

En el tercer partit jugat a Mèxic, el Barcelona ha vençut l'Espanya per 5 gols a 4

Méxic, 6. — Avui ha jugat el seu tercer partit en aquesta capital, el «Barcelona».

El seu rival ha estat l'equip «Espanya», el qual ha presentat a la línia els seus millors elements.

El joc s'ha iniciat amb un gran tren amb ràpids atacs catalans que han estat immediatament contestats per avanços en combinats i especialment perilsos pels extrems de l'Espanya.

El primer en marcar per dues vegades ha estat l'Espanya, per mitjà d'Alvarez.

Després ha marcat per dues vegades l'equip català per mitjà de Vantolà i Escaló. Abans d'arribar al repòs i sempre enmig de l'entusiasme del públic, ha empatat l'equip mexicà i ha tornat a marcar, l'Espanya.

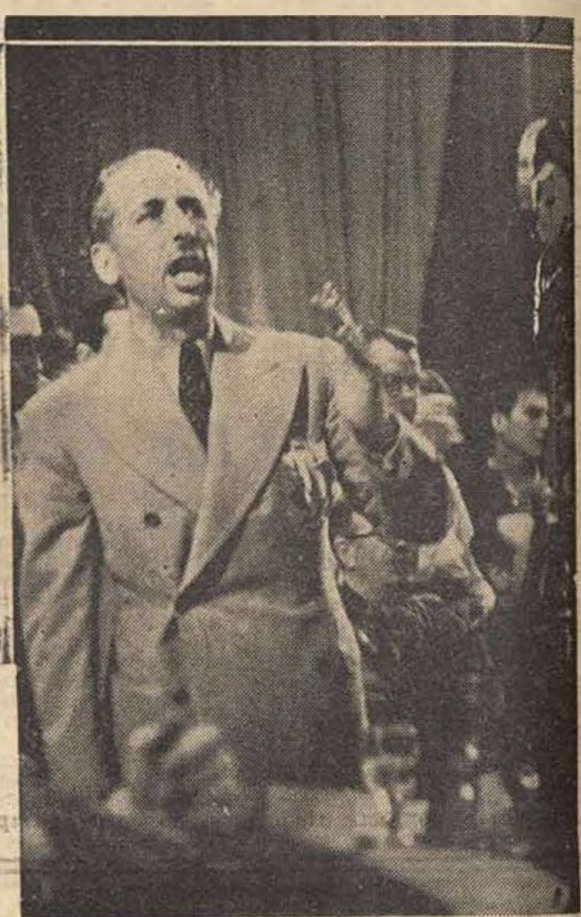
El segon temps, el «Barcelona» s'ha lliurat a l'atac amb gran impetuositat i els seus davanters ben coordinats amb la línia mitjana mot el perill davant la porta mexicana.

Un free-kick de castig tirat per el mexicà ha valgut l'empat a 2.

El matx ha prosseguit amb un entusiasme enorme per part dels dos

Presentació del Comissariat de Guerra al poble de Catalunya

A dalt: l'imponent aspecte que presentava la sala del Gran Price. — A baix: d'esquerra a dreta, ALVAREZ DEL VAYO, el general POZAS, l'aspecte exterior del Price durant l'acte, VIRGILIO LLANOS i el President de Catalunya, LLUIS COMPANYS (Centelles i Puig-Farran.)

ELS REPRESENTANTS DE L'EXÈRCIT DE LA REPÚBLICA I DE LA LLIBERTAT REBEREN LA MÉS ENTUSIASTA ADHESIÓ POPULAR

EL GENERAL POZAS: Estem disposats a morir, si cal, per tal que triomfi la causa del poble

EL PRESIDENT COMPANYS: Aquí tot l'Exèrcit és poble i tot el poble és Exèrcit

ALVAREZ DEL VAYO: Res no tenen els facciosos llevat de llur traició; ni una sola idea, ni un sol pensament

MILERS DE PERSONES NO VAN PODER ENTRAR...

Anit se celebrà al Gran Price el grandíssim acte organitzat pel Comissariat de Guerra de l'Exèrcit de l'Est.

Una gentada enorme, incalculable, es reuní a l'interior i als voltants del Price.

L'ample sala del popular local presentava un aspecte imponent. Ni un sol lloc buit, i, a més, els passadissos oberts per la multitud. Tots els baranes dels pisos alts eren coberts per pancartes al·lusives a la guerra. Les del primer pis i de la planta baixa, corresponents a les lloges, ostentaven el nom de les representacions que les ocupaven, unes de partits polítics i altres de les diverses Divisions de l'Exèrcit de l'Est.

A lloc preferent, enfrontada amb l'escenari, n'hí havia una que per la mida destacava, de les altres en la qual s'hí llegia: «Els combatents de l'Exèrcit de l'Est saluden el Comissari general Alvarez del Vayo».

A l'escenari, en lloc preferent, hi havia una pancarta amb la célebre frase del comissari Belmonte, calgut heroicament. Als costats, els noms de Hans Beimler, Belmonte, Lina Odona i Durruiti.

Dues grans ponderes —la catalana i la de la República—, penjaven de la taula presidencial. Als costats de la boca, deu o dotze banderes barrades eren agitàdes continuament per llurs portadors.

A l'hora anunciada, amb exactitud militar, aparegueren a l'escenari el general Pozas, el comissari de la Quarja Divisió, senyor Virgili Llanos, el Comissari general senyor Alvarez del Vayo i el President de la Generalitat, senyor Companys, acompanyats de l'alcade accidental i altres nombroses personalitats.

Mentre una banda militar els saludava executant «Els Segadors», el públic a peu dret, es tributà una ovació que durà uns quants minuts. Després del nostre himne nacional, la banda tocà el de la República i la Marxa de l'Exèrcit Popular, co-

rejada amb entusiasme pels milers d'ànimes que s'aplegaven a l'interior del Price.

BREUS PARAULES DE VIRGILIO LLANOS

Fet el silenci, parlà el senyor Virgili Llanos, el qual enumerà les personalitats que assistien a l'acte. Els noms del general Pozas, d'Alvarez del Vayo i del President Companys foren acollits amb entusiàstiques ovacions.

Virgili Llanos digué, entre altres coses, que el general Pozas, davant les forces de l'Exèrcit de l'Est, Alvarez del Vayo davant els Comissaris de Guerra i Companys davant el poble de Catalunya, ens portaran a la victòria contra els feixistes, i a la consolidació de les conquestes de la Revolució.

El general Pozas

El general Pozas, saludat amb el batre de milers de mans, féu un discurs militar en el sentit honrat del mot, que és tot el contrari de com estàvem acostumats a emprar-ho els catalans un any enrera.

Amb els mots precisos, justos, exempts de retòrica, féu un elogi molt sentit de l'Exèrcit que lluita per la independència del país contra uns invasors que res no tenen a veure amb les nostres pugnes interiors. I afirmà solemnement, i l'afirmació fou acollida amb una ovació unànime, que està disposat a morir, si cal, per tal que triomfi la causa del poble.

Féu un elogi del comissari de guerra i acabà el discurs amb tres visques: a l'Espanya antifeixista, a Catalunya i a la República democràtica.

Mentre esclatava l'ovació al general, la banda llançava les notes de la Marxa de l'Exèrcit Popular, altra vegada corejada pel públic, mentre saludava a peu dret, i amb el puny enlaire.

«Nosaltres que hem tingut, en un moment en què el feixisme es cenyia al nostre coll com una argolla, una actitud antimilitarista, coincidim ara en la necessitat de tenir un exèrcit disciplinat. Ho exigeix el record d'aquests onze mesos de guerra; ho exigeix l'epopeia de Màfaga.»

Així parlava anit passada el comissari general de guerra de la República, Julió Alvarez del Vayo. I aquestes paraules reals eren la més encertada interpretació de l'acte que congregava al Gran Price la ciutadania catalana, posseïda del fervor dels grans moments.

La història de la victòria antifeixista serà la història de la formació de l'Exèrcit regular. Quan el pas del temps ofereixi la distància necessària per a jutjar lúcidament la lluita actual, es veurà quin tant per cent més considerable en l'obtenció del triomf correspon als homes que, des de fa un any, vénen maldant per a dotar la República d'un instrument de defensa coordinat, apte, eficaç.

Pel juliol de l'any passat, aquesta aspiració era un somni. Les possibilitats d'organització, la disciplina, la competència, tot restava colgat sota les runes de l'Exèrcit esfondrat en la rebel·lia. Calla, de bell nou, construint-lo pacient-

ment, els ulls i les orelles closos als fracassos momentanis, el pensament posat en el demà.

Avui la República veu el resultat d'aquells esforços. El somni d'anir esdevé una realitat. Les il·lusions s'inscriuen en la història, amb caràcters permanents. La victòria, per obra i gràcia de l'exèrcit de la República, s'albira ja a l'horitzó, lluminosa, reparadora, esperant només l'esforç final.

La Revolució, però, no s'ha limitat a aixecar un nou edifici militar, calcat en el que va enderrocar-se fa un any. L'exèrcit republicà no té res a veure amb la casta militar que endogala tradicionalment Espanya i que ara es belluga a les ordres dels estats majors estrangers. Moltes vegades, en la història contemporània espanyola, poble i exèrcit s'han oposat aferrissadament.

D'ara endavant, l'oposició no serà ja possible. La República, finalment democràtica, ha resolt l'antinòmia. Com va dir ahir el President de la Generalitat, aci tot l'Exèrcit és poble, i tot el poble, exèrcit. No cal parlar d'unió entre exèrcit i poble, per la raó senzillíssima que, els que abans eren dos elements, generalment desapparellats, ara han nascut de bell nou íntimament il·ligats, formant un sol cos, animats per un sol esperit: el cos i l'esperit de la Ibèria nova.

Vibrants paraules del President Companys

En anunciar-se que parlava el President Companys, es produí a la sala un desbordament d'entusiasme que durà llarga estona.

«Ciutadans —comença diu el President—. Però per diverses vegades els visques i les ovacions l'interrompen.

Sou açí, ciutadans, sou açí, catalans, fent un miracle de contenció, i sense les portes d'entrada, mantingudes obertes pel vostre entusiasme, cara a la llibertat.

Hou vingut a escoltar la paraula del Comissari General de Guerra, camarada Alvarez del Vayo. Jo voldria, avui, expressar a Alvarez del Vayo el més noble entusiasme de tot Catalunya i de tots els homes que lluiten a tots els fronts de la República. I vull parlar d'un altre comissari. D'un comissari admirat i estimat, del Comissari Internacional Alvarez del Vayo, que davant de la Societat de les Nacions representava

la civilització en lluita contra la força bruta. (Gran ovació.)

S'ha parlat d'unió entre el poble i l'Exèrcit. No. És una frase mal emprada, perquè aquí tot el poble és exèrcit i tot l'exèrcit és poble. (Grans aplaudiments.) Els qui lluiten al front —gerrmans meus, quina abraçada us dono!— i a la retaguarda; els qui treballen junta, exèrcit i poble, és u.

Així és la força invencible. Parla a continuació dels postulats de fraternitat, units tots per a vencer les hordes feixistes. Aquí haurà d'esser més gran. Açí es lluita contra l'enemic del Poble. Els altres són les castes militars que no són l'exèrcit. (Llargos aplaudiments.)

Catalunya, la Catalunya que a junta i aplega tots els ideals de llibertat obrirà nous horitzons per a vencer tots els possibles obstacles. Aquest redrepeament nacional el farà a l'entorn d'una paraula bàsica: Aquesta paraula

és la paraula «Guerra». Farem la guerra i guanyarem la guerra. (Ovació que durà llarga estona.)

Amics meus; estimats amics: La vida, d'ací a uns anys, qui sap qui la podrà contar. La vida no importa. Els qui no creiem en religions d'ultratomba, com he dit moltes vegades, tenim una altra religió, que és la de posar la nostra vida al servei d'un ideal i deixar el nostre exemple a les generacions futures, i aquesta és la veritable i autèntica immortalitat. I ara, catalans tots, amb un mateix sentiment, fraternament units, deixem de banda les nostres petites querelles miserables i les habilitats partidistes.

Tots... (Una formidable ovació que durà diversos minuts impedí sentir les darreres paraules d'aquesta frase.)

Ciutadans! Catalans! Visca Catalunya! Visca la República! Visca la Llibertat!

Alvarez del Vayo

Tot seguit parlà Alvarez del Vayo, el qual fou saludat llarga estona amb la ininterrompuda ovació de l'auditori.

Del Vayo recordà que l'any 35 havia dreçat la paraula al poble català des de la mateixa tribuna, quan quedaven enrera —digué—, les glòries jornades d'octubre.

Féu un elogi del Comissariat de Guerra, sorgit espontàniament durant els dies trágics d'inquietud quan els traidors s'acostaven a Madrid. Evocà amb parafrasis plens d'èmfasi el poble madrileny, ple de coratge en aquells dies de novembre, lloant els milicians que sense distinció d'ideologies, mal armats, molts d'ells desarmats, no comptaven amb res més que amb llur pit per oposar-se a l'entrada dels facciosos a la ciutat màrtir.

Alvarez del Vayo tractà després de les complicacions internacionals en relació amb la nostra guerra. Digué que d'ençà de l'escomesa d'Alemanya damunt la Renània i l'estrangulació d'Abissínia per Itàlia, el feixisme segueix una política de «chantajes» i d'escarni a les democràcies.

Remarcà que Franco i els països estrangers dels quals és presoner s'han aprofitat de la situació isolada del País Basc per venjar la desfeta que sofríren a Guadalajara.

Afirmà que té una gran fe a la reacció de l'Exèrcit sobretot el de l'Est.

Un altre tema tractat fou el de l'eficàcia del Comissariat de Guerra, a través de la tasca del qual, que molt sovint s'estén al terreny facciós, s'ha tingut una relació exacta de l'estat d'esperit al camp contrari.

Adreçant-se als espanyols que lluiten a l'altra banda de les nostres trinxeres, que es baten al costat de gent que parlen una llengua que ells no entenen i obeïxen ordres ema-

nades de caps d'idioma per ells incomprendible, els digué que la victòria de la República és segura.

«Res no teniu —els digué—; res llevat de la vostra traició; ni una sola idea, ni un sol pensament. En canvi, nosaltres lluitem per la llibertat, per la República, per una societat millor, per la nostra independència.»

També parlà de les indústries de guerra i de la necessitat d'incrementar-les.

En un paràgraf felicíssim, subratllat per una ovació unànime, digué que la victòria del feixisme fora més vergonyosa per als que sobrevissessin que no pas per als que desapareguessin físicament abans de permetre-la.

Acabà dient que calia modificar la consigna del malaguanyat Belmonte en aquestes termes: «No és el darrer a retrocedir, sinó el primer en avançar».

Llargos aplaudiments que coincidiren amb les notes de «La Jove Guàrdia», executada per la banda, acolliren el magnífic parlament d'Alvarez del Vayo.

Quan Virgili Llanos anuncià que l'honorable President de la Generalitat anava a cloure l'acte, la sala vibrà amb un espetec d'aplaudiments i de visques que durà llarga estona.

(El discurs el donem a parir.) Els visques amb què el President Companys acabà el seu parlament són contestats amb gran entusiasme per la multitud mentre els aplaudiments són inabarcables...

Foren interpretats «Els Segadors», «La Internacional», l'himne de l'Exèrcit Popular Regular, l'himne de Riego, i la sardana de «La Santa Espina».

Les autoritats foren acomiadades amb grans ovacions i mostres d'afecte i simpatia.

Novament la companyia de l'Exèrcit Popular va rebre honors i forces de Mossos d'Esquadra, desfilaren també al so d'un altre pas doble.

L'acte acabà a un quart d'una.